

INFORMACJE

Mateusz Witkowski, lat 16

X Liceum Ogólnokształcące im. prof. Stefana Banacha
w Toruniu

Jak rozumiesz i czy zgadzasz się ze stwierdzeniem, że dziedzictwo kulturowe jest naszym wspólnym dobrem?

Spacerując ulicami miast zdobionych zabytkowymi budynkami, czytając dzieła przodków, w których zawarte są dzieje świata i ludzkości, przestrzegając dawnych obyczajów, które na trwałe zagnieździły się w naszej kulturze, lub korzystając z technologicznych skarbów, które przez wieki ułatwiały ludziom życie, możemy dostrzec, że codziennie mamy do czynienia z dziedzictwem kulturowym. Co za tym idzie – wpływa ono na nas wszystkich, ubarwiając naszą przestrzeń, pomagając nam zrozumieć myślenie poprzednich pokoleń, a także polepszając jakość życia. Szczała pozostawiona nam przez naszych przodków nie jest niczyją własnością ze względu na jej ponadczasowy charakter. Pokazuje to, że poprzez swój wpływ na funkcjonowanie współczesnych ludzi, pomimo upływających lat dziedzictwo kulturowe jest naszym wspólnym dobrem – i w pełni się z tym zgadzam.

Oddziałując na nas od wieków, kulturowa spuścizna wszczepiła się w fundamenty cywilizacji, tworząc pewien filar, bez którego ciężko byłoby funkcjonować współczesnemu społeczeństwu. Burząc takową podstawę, zniszczylibyśmy świat, który obecnie znamy. Wyobraźmy sobie, że z dnia na dzień tracimy wszystkie materialne i niematerialne dobra przeszłości. Zostajemy bez tego, co pozostawili po sobie nasi przodkowie, a także bez ich bezcennej wiedzy, która ułatwiała młodszemu pokoleniom budowanie cywilizacji. Tracąc to wszystko,

zostajemy nadzy na terenie nieprzystosowanym do komfortowego funkcjonowania człowieka, mamy problemy z komunikacją i musimy na nowo odkrywać, jak działa świat. Z jednej strony wizja pisania nowej historii jest pociągająca dla ludzi pragnących przygód, z drugiej jednak – bez dziedzictwa kulturowego musielibyśmy od początku tworzyć cywilizację, a jej odbudowa trwałaby tysiące lat.

Dlatego należy doceniać spuściznę przekazaną nam przez ludzi żyjących wiele wieków przed nami. Bez niej nie mielibyśmy teraz elektronicznych technologii, dzieł architektury i sztuki, własnych obyczajów, języków czy idei, które przodkowie tworzyli i udoskonalali od tysięcy lat, aby nam, konsumentom dziedzictwa kulturowego, było łatwiej i wygodniej funkcjonować. Dlatego uważam, że należy chronić cenny dorobek przeszłości, aby nie zniszczyła go teraźniejszość, a także przyszłość. Zgodnie z programem UNESCO dotyczącym dziedzictwa kulturowego powinno się kształtować w młodym pokoleniu świadomość na temat wartości, jakie mają zabytki przeszłości. Młodzież – jako przyszłość tego świata – powinna być również edukowana, jak należy dbać o spuściznę kulturową, którą możemy się dziś cieszyć. Dzięki takim działaniom można zapobiec wielu nierozważnym decyzjom, w wyniku których dorobek przyszłych pokoleń mógłby ulec zniszczeniu. Obiekty kulturowe pochodzące z dawnych lat powinny być także objęte patronatem, chroniącym je przed szkodliwym działaniem człowieka. Nie można pozwolić na to, aby obiekty będące niezwykłym dorobkiem kulturowym ludzkości były niszczone dla korzyści pojedynczych jednostek lub grup, ze stratą dla ogółu. Właśnie dla idei dziedzictwa kulturowego jako wspólnego dobra należy się nim dzielić. To również przedstawia organizacja UNESCO w swoim programie, nawołując do współpracy kulturalnej. Należy umożliwiać wystawy zagranicznych dzieł, chronić wspólną schedę danych regionów oraz dbać o ich historię, promować swoją kulturę na arenie międzynarodowej, ale także nie zamykać się na to, co inne, tak aby każdy bez względu na narodowość mógł poznawać kulturalny dorobek ludzkości. Dziedzictwo kulturowe jest naszą wspólną spuścizną, a nie wyłącznie określonych grup, dlatego powinno się wspierać inicjatywę UNESCO, aby każdy z nas mógł obcować z dorobkiem przeszłości. Dzięki temu wśród społeczeństwa bardziej rozwinie się świadomość odnośnie do wartości kulturalnej spuścizny ludzkości.

Dziedzictwo kulturowe to nasze wspólne dobro i nie należy do nikogo z osobna. Trzeba o nie wspólnie dbać, chronić je oraz się nim dzielić, abyśmy zarówno my sami, jak i przyszłe pokolenia mogli zasmakować owoców historii ludzkości. Na podwalinach osiągnięć przeszłości będziemy budować własne dziedzictwo kulturowe.